andet Thing nedsatte Udvalg og mig, om hvorledes og ved hvilke Midler jeg tænkte mig, at en saadan Flaade som den, der er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, kunde tilveiebringes. Jeg antager, det maaske kan have nogen Interesse, at jeg lidt nærmere omtaler disse Forhandlinger. Paa Udvalgets Spørgsmaal om, hvorledes, i hvilken Tid og med hvilke Midler jeg antog, at § 2 i Søværnsloven kunde fyldestgjøres, svarede jeg omtrent saaledes, at hvis den Flaade, som jeg havde omtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, skulde tilveiebringes i nogenlunde kort Tid, vilde det være nødvendigt at stille Forbringer om extraordinære Udgifter til Flaadens Materiel — omtrent i et saadant Omfang, som det tidligere har været fordret ved særlige Lovforslag. Et saadant Lovforslag er jo ikke stillet iaar, og hvorvidt det vil blive fremsat i en nær Fremtid, kunde jeg ikke udtale mig om, det vilde afhænge af Omstændighederne, og følgelig maatte Flaadens definitive Størrelse gjøres til Gjenstand for senere Forhandlinger. Derimod udtalte jeg, at en delvis Gjennemførelse af den Plan, jeg havde fremsat i Betænkningen, men dog i et saadant Omfang, at Lovforslagets § 2 kunde siges at være fyldestgjort, vilde kunne naas i Løbet af 10 Aar, uden at anvende større Midler til Nybygninger end dem, der i Gjennemsnit vare bevilgede i de sidste 5 Aar. Det Gjennemsnitsbeløb, der er bevilget i de sidste 5 Aar til Nybygninger, er nemlig 1,700,000 Kr., hvoraf den saakaldte ordinære Nybygningskonto andrager 1,200,000 Kr. Med et saadant aarligt Beløb paa 1,700,000 Kr. paaviste jeg, at vi vilde kunne tilveiebringe alle de omtalte Torpedobaade, og at vi vilde kunne faae — Altsammen i Løbet af 10 Aar — to Pantserbatterier, foruden at tilendebringe det under Bygning værende Pantserbatteri eller Torpedoskib og den upantsrede Korvet, som ligeledes skal udføres. Endvidere vilde vi endnu i denne Tid nogenlunde faae Erstatning for de mindre Skibe, som udgik. I Anledning af denne Udtalelse tiltraadte Folkethingets Udvalg § 2, saaledes at den altsaa blev staaende i Lovforslaget, idet forøvrigt Udvalget udtalte sig med den Forudsætning, at det vilde blive forbeholdt Lovgivningsmagten at tage nærmere Bestemmelse om Flaadens Udvikling, hvilket naturligvis i hvert Fald er en Selvfølge, saalænge der ikke er nogen bestemt Lov derom. Situationen med Hensyn til Flaadens fremtidige Udvikling, indtil der bliver givet Midler til en extraordinær Udvikling af den, maa jeg derfor anse at være saadan, at der tør næres Haab om, at man i de første Aar vil kunne vente, idetmindste i det andet Thing, en aarlig Bevilling af 1,700,000 Kr. til Nybygninger. — Med Hensyn nu til de øvrige Paragrafer, der jo angaa Personellet, skal jeg for det Første komme til § 4. Det var i det oprindelige Lovforslag foreslaaet, at der af det i Lægdsrullen staaende Mandskab skulde aarlig indkaldes 950 Mand til Søværnet. Det andet Thing er ikke ganske gaaet ind derpaa, men har nedsat Antallet af det indkaldte Mandskab, som er bygtigt til egentlig Krigstjeneste, fra 950 til 900 Mand, medens det efter den gjældende Lov er 700 Mand. Der var i det oprindelig forelagte Lovforslag forlangt en længere Uddannelse for de til Reserveunderofficerer udtagne Værnepligtige. Medens vi ikke nu have nogen saadan forlænget Tjenestetid, blev det i det oprindelige Lovforslag foreslaaet, at den forlængede Tjenestetid skulde sættes til 9 Maaneder. Dette er imidlertid ikke ganske opnaaet. Vi have beholdt Retten til at indkalde det foreslaaede Antal af Reserveunderofficerer, men kun for en Tid af fra 3—6 Maaneder, hvilket jeg imidlertid dog maa tillægge en Del Betydning, idet det jo derved bliver muligt, at disse Reserveunderofficerer kunne komme til at gjøre et Søtogt som Underofficerer. — Jeg skal dernæst omtale Udrustningsparagrafen. Den lyder nu ganske som den tilsvarende Paragraf i den bestaaende Lov, idet det bestemmes, at der foretages en aarlig Udrustning til Krigsskibe, beregnet paa en Udgift, der svarer til Skibsbesætninger af tilsammen omtrent 1,200 Mand i 6 Maaneder. Dette er ordret det Samme, som findes i den bestaaende Lov; men det vilde dog være en Misforstaaelse deraf at slutte, at Udrustningerne ville blive de samme, som de for Tiden ere. Den nævnte Paragraf i den nugjældende Lov har nemlig i Virkeligheden kun været bragt i Anvendelse i et eneste Aar. Det første Aar, den var gjældende, blev der vedtaget en Udrustningsplan, som virkelig var af den Beskaffenhed, at 1,200 Mand kunde blive øvede i 6 Maaneder, og den kostede en vis Sum, 550,000 Kr. eller noget Saadant. Da det imidlertid paa Grund af Materiellets Forandring blev ønskeligt at øve Mandskabet i andre Skibe, navnlig i de nyere Pantserskibe og Kanonbaade, foruden i de ældre, blev Bekostningen betydelig større, og man holdt sig da til, at der i Paragrafen ogsaa var nævnt Ordet „Udgift", og bevarede den Udgift, som var bevilget det første Aar, istedetfor at fastholde Indøvelsen af 1,200 Mand i 6 Maaneder. Som Følge deraf have vi i de senere Aar med en Udrustningskonto af henved 600,000 Kr. kun havt Udrustninger, der svare til omtrent 900 Mand i 6 Maaneder. Det er nu under Forhandlingerne i det andet Thing og i Udvalgets Betænkning erkjendt, at Paragrafen, som den nu staar, selvfølgelig vil være at føre hen til de nu bestaaende Forhold. Dette vil medføre, at Udrustningskontoen istedetfor henimod 600,000 Kr. om Aaret kan antages i den nærmest paafølgende Tid at ville i Gjennemsnit beløbe sig til omtrent 800,000 Kr., saa at Udrustningen i Virkeligheden vil kunne forøges med omtrent en Trediedel af det, hvori den har bestaaet. Der var, som sagt, for-